

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีโรงงานน้ำแข็งตกลงร่วมกันในการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็ง

ระหว่าง	คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
	ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก รวมจำนวน ๒๐ ราย	ผู้ต้องหา

ข้อร้องเรียน

คดีนี้ กล่าวหาว่า วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งหลอด ในพื้นที่ ๔ จังหวัดจำนวน ๑๖ โรง ได้ร่วมกันเรียกประชุมเพื่อหารือและตกลงกันในที่ประชุมกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งจากเดิมกระสอบละ ๒๕ บาท (กระสอบละ ๒๐ กิโลกรัม) เป็นกระสอบละ ๓๕ และ ๕๐ บาท

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาพยานหลักฐานปรากฏว่า วันเวลาใดไม่ปรากฏชัดระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ คน เป็นผู้ประกอบการผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งหลอด (โรงงานน้ำแข็ง) ในพื้นที่ ๔ จังหวัด จำนวน ๑๖ โรง ได้แก่ (๑) โรงน้ำแข็ง ก. (๒) โรงน้ำแข็ง ข. (๓) โรงน้ำแข็ง ค. (๔) โรงน้ำแข็ง ง. (๕) โรงน้ำแข็ง จ. (๖) โรงน้ำแข็ง ฉ. (๗) โรงน้ำแข็ง ช. (๘) โรงน้ำแข็ง ซ. (๙) โรงน้ำแข็ง ฅ. (๑๐) โรงน้ำแข็ง ญ. (๑๑) โรงน้ำแข็ง ฎ. (๑๒) โรงน้ำแข็ง ฏ. สาขา ๑ (๑๓) โรงน้ำแข็ง ฏ. สาขา ๒ (๑๔) โรงน้ำแข็ง ฐ. และ (๑๕) โรงน้ำแข็ง ท. และ (๑๖) โรงน้ำแข็ง ฒ. ได้ร่วมกันเรียกประชุมเพื่อทำการตกลงปรับเพิ่มราคาจำหน่ายสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด แบ่งเป็น ๒ ครั้ง ในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ โดยการประชุมครั้งที่ ๑ จัดขึ้นที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัด ก โดยมีโรงงานน้ำแข็ง ก. เป็นประธานการประชุม และโรงงานน้ำแข็งที่เข้าร่วมประชุม ได้แก่ โรงน้ำแข็ง ง. โรงน้ำแข็ง จ. โรงน้ำแข็ง ฐ. โรงน้ำแข็ง ช. โรงน้ำแข็ง ฒ. โรงน้ำแข็ง ฉ. โรงน้ำแข็ง ซ. โรงน้ำแข็ง ฅ. โรงน้ำแข็ง ญ. และโรงน้ำแข็ง ฎ. สาขา ๑ การประชุมครั้งที่ ๒ จัดขึ้นที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัด ก โดยมีโรงงานน้ำแข็ง ค. เป็นประธานการประชุม และมีโรงงานน้ำแข็งเข้าร่วมการประชุม ได้แก่ โรงน้ำแข็ง ง. โรงน้ำแข็ง จ. โรงน้ำแข็ง ก. โรงน้ำแข็ง ช. โรงน้ำแข็ง ฎ. โรงน้ำแข็ง ท. โรงน้ำแข็ง ฏ. สาขา ๒

และโรงงานน้ำแข็ง...

และโรงงานน้ำแข็ง ฅ. ภายหลังจากการประชุมเสร็จสิ้นประธานการประชุมทั้งสองครั้งได้นำหนังสือชมรม โรงน้ำแข็งในพื้นที่ ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่องการปรับราคาน้ำแข็ง และหนังสือแจ้งการปรับราคาน้ำแข็งเรียนเจ้าของร้าน/ลูกค้า/ผู้มีอุปการคุณ เพื่อให้ผู้แทนโรงน้ำแข็งที่เข้าร่วมการประชุม ลงนาม ในส่วนของหนังสือชมรมฯ ที่มีโรงน้ำแข็ง ค. เป็นประธานการประชุม ไม่ได้จัดการประชุม แต่นำหนังสือชมรมฯ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เพื่อให้สมาชิกลงนาม โดยมีโรงน้ำแข็งร่วมลงนาม ได้แก่ โรงน้ำแข็ง ก. โรงน้ำแข็ง ง. โรงน้ำแข็ง จ. โรงน้ำแข็ง ช. โรงน้ำแข็ง ฎ. โรงน้ำแข็ง ๓. และโรงน้ำแข็ง ฅ. สาขา ๒ หนังสือชมรมโรงน้ำแข็งฯ ทั้ง ๓ ชมรม ที่ลงนามโดยผู้แทนของโรงน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง เป็นพยานหลักฐานสำคัญ โดยหนังสือจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งมีโรงน้ำแข็ง ก. และโรงน้ำแข็ง ช. เป็นประธาน การประชุม ปรากฏข้อความแจ้งลูกค้าผู้ซื้อน้ำแข็งของโรงน้ำแข็งที่อยู่ในชมรมโรงน้ำแข็งฯ โดยกำหนดราคา จำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดทุกชนิด ปรับราคาเพิ่มขึ้นเป็นถุงละ ๓๕ บาท และหนังสือชมรม โรงน้ำแข็งฯ จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งโรงน้ำแข็ง ค. เป็นประธาน มีข้อความแจ้งถึงลูกค้าผู้ซื้อน้ำแข็งของโรงน้ำแข็ง ที่อยู่ในชมรมโรงน้ำแข็งฯ โดยมีข้อความกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดทุกชนิด ปรับราคา เพิ่มขึ้นเป็นถุงละ ๔๐ บาท

การสืบสวนสอบสวนการประกอบธุรกิจของโรงน้ำแข็งทั้งสิบห้าโรงน้ำแข็ง พบว่า โรงน้ำแข็งจำนวน ๑๕ โรง ได้รับใบอนุญาตตั้งและประกอบกิจการโรงงาน ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และผู้ประกอบการบางรายได้จดทะเบียนนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยปรากฏ ข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้ต้องหาที่ ๑ นาง A. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ก. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๒ เป็นนิติบุคคล จดทะเบียนในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด B. โดยมี นาย C. ผู้ต้องหาที่ ๓ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ข. โดยผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๔ นาย D. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ค. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๕ นาง E. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ง. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๖ เป็นนิติบุคคล ในปีที่เกิดเหตุจดทะเบียนภายใต้ชื่อบริษัท F. จำกัด โดยมีนาย G. ผู้ต้องหาที่ ๗ เป็นกรรมการผู้จัดการ มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๘ นาย H. เป็นบุคคลธรรมดา ในปีที่เกิดเหตุประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ฅ. โดยผลิต และจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๙ นาย I. เป็นบุคคลธรรมดา ในปีที่เกิดเหตุประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ช. โดยผลิต และจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๐ เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด J. โดยมีนาย K. ผู้ต้องหาที่ ๑๑ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนาง L. ผู้ต้องหาที่ ๑๒ เป็นหุ้นส่วน มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๓ นาย M. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ฎ. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๔ เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด N. โดยมี นาย O. ผู้ต้องหาที่ ๑๕ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๖ ...

ผู้ต้องหาที่ ๑๖ นาง P. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ญ. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๗ เป็นนิติบุคคลจดทะเบียนในนามห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. โดยมี นาย R. ผู้ต้องหา ที่ ๑๘ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ มีโรงงานสาขา ๑ (สำนักงานใหญ่) และโรงงานสาขา ๒ (โรงงานน้ำแข็งสาขา) ตั้งอยู่ จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๑๙ นาง S. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ฐ. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ผู้ต้องหาที่ ๒๐ นาง T. เป็นบุคคลธรรมดา ประกอบกิจการโรงน้ำแข็ง ซ. โดยผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด มีโรงงานตั้งอยู่จังหวัดในพื้นที่ ๔ จังหวัด

ส่วนโรงน้ำแข็ง ค. ซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในหนังสือขมรมโรงน้ำแข็ง ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่องการปรับราคาน้ำแข็ง และมีหนังสือแจ้งการปรับราคาน้ำแข็ง เรียนเจ้าของร้าน/ลูกค้า/ผู้มี อุปการคุณ ไม่ปรากฏชื่อทางการค้านี้ว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน ตามพระราชบัญญัติ โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่พบว่ามี การจดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อโรงงานดังกล่าว และไม่พบตัวผู้กระทำความผิด

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ และพวกรวม ๒๐ ราย ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่พระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับ แต่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจะสามารถนำพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิด ตามกฎหมายเดิมได้หรือไม่

๒. ผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง เป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็ง ได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งรายอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน โดยร่วมกันกำหนดราคา ที่ขายน้ำแข็งเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกันอันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขัน ในตลาดนั้น ตามมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมาย ขณะกระทำความผิด) และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) หรือไม่

๓. ผู้ต้องหาที่เป็นกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือเป็นผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงน้ำแข็ง ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด จะต้องรับผิดตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมายขณะกระทำความผิด) มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประเด็นแรก คือ การที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ ภายหลังจากการกระทำของผู้ต้องหา และอยู่ระหว่าง

การสืบสวนสอบสวนการกระทำความผิดของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า การกระทำของผู้ต้องหา ซึ่งเกิดขึ้นในขณะที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับ แต่พระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓ บัญญัติให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจะสามารถนำพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเดิมได้หรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ และพวกรวม ๒๐ ราย ตามคำร้องเรียน ที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งที่ได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็ง รายอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน โดยร่วมกันกำหนดราคาขายน้ำแข็งเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้น ซึ่งเข้าข่ายเป็นการกระทำผิดตามมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายขณะกระทำความผิด ได้กำหนดความผิดและโทษทางอาญาไว้ และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) ซึ่งมีผลให้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นอันสิ้นสุดลง แต่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นกฎหมายที่ออกมาใช้บังคับในภายหลังยังประสงค์ ให้ความผิดดังกล่าวยังคงเป็นความผิดทางอาญาอยู่ต่อไป คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงเห็นว่าสามารถ นำกฎหมายมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา อีกทั้ง ยังสามารถนำกฎหมายในส่วนที่เป็นคุณมาใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิด ไม่ว่าส่วนที่เป็นคุณนั้นจะอยู่ใน พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ก็ตาม ซึ่งสอดคล้องกับบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑๗/๒๕๖๒ เรื่อง การพิจารณานำหลักกฎหมายอาญาและกฎหมายปกครองมาใช้บังคับกับการกระทำความผิด ของผู้ประกอบการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ

ประเด็นต่อมาที่ต้องวินิจฉัยคือ ผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง เป็นผู้ประกอบ ธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งที่ได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งรายอื่นที่แข่งขัน ในตลาดเดียวกัน โดยร่วมกันกำหนดราคาขายน้ำแข็งเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกันอันเป็น การผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้น ตามมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมายขณะกระทำความผิด) และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน และ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รับผิดชอบเป็นที่ยึดว่า

๑) ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก รวม ๒๐ ราย เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ การแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากปรากฏพยานเอกสารและพยานบุคคลว่า ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ รายเป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่าย น้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด

๒) ขอบเขตตลาดในกรณีนี้ คือ สินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ในเขตพื้นที่ จังหวัด ก จังหวัด ข จังหวัด ค และจังหวัด ง เนื่องจากคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิจารณา การทดแทนกันด้านอุปสงค์ของสินค้าตามข้อ ๑๐ (๓) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนด ให้การกำหนดขอบเขตตลาดตามหลักตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องเพื่อให้พิจารณาถึงการทดแทนทางด้านอุปสงค์ โดยพิจารณาจากการเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์คู่ค้า ผู้บริโภค และคู่แข่งเกี่ยวกับความเห็นและมุมมอง

เกี่ยวกับคุณลักษณะ ราคา หรือวัตถุประสงค์การใช้งานสินค้า ตามข้อเท็จจริงที่ได้รับจากกาสอบปากคำของผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย พบว่าสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด เป็นสินค้าที่มีคุณสมบัติของสินค้ามีความใกล้เคียงกันมากโดยคุณสมบัติหลักของน้ำแข็ง คือ ความเย็น ไม่ว่าจะน้ำแข็งหลอด หรือน้ำแข็งหลอดบด จะให้ความเย็น และสามารถทดแทนความเย็นกันได้เกือบสมบูรณ์ ผู้ใช้สามารถนำไปใช้บริโภคและใช้เก็บรักษาอาหาร ซึ่งจากข้อเท็จจริงพบว่า แม้สินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดจะมีการขึ้นราคามากกว่าร้อยละ ๒๕ (จากราคากระสอบละ ๒๕ - ๓๐ บาท เป็นราคา ๓๕ - ๔๐ บาท) แต่ผู้ซื้อน้ำแข็งไม่สามารถหาสินค้าอื่นมาทดแทนได้ง่าย ดังนั้น ตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ คือ สินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ในส่วนการพิจารณาตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในกรณีนี้ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาการทดแทนกันด้านอุปสงค์ในการกำหนดขอบเขตตลาดตามหลักตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๑ (ก) และ (ข) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้พิจารณาจากการเก็บข้อมูลหรือการสัมภาษณ์คู่ค้า ผู้บริโภค และคู่แข่งเกี่ยวกับความเห็นและมุมมองเกี่ยวกับพื้นที่การจำหน่ายสินค้า และอุปสรรคหรือข้อจำกัดอื่น ๆ ในการเปลี่ยนไปใช้สินค้าหรือบริการที่ทดแทนกันได้ในพื้นที่การจำหน่ายสินค้าหรือให้บริการ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ได้พิจารณาจากข้อมูลที่ได้จากการสอบสวนผู้ร้องเรียนเรื่องการขึ้นราคาจำหน่ายน้ำแข็งต่อกรมการค้าภายใน รับฟังได้ว่าเมื่อมีการปรับราคาขายสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดแล้ว ผู้ซื้อน้ำแข็งไม่สามารถเปลี่ยนไปซื้อสินค้าน้ำแข็งจากโรงงานน้ำแข็งอื่นได้เนื่องจากราคาจำหน่ายเป็นราคาเดียวกัน กอปรกับการจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดในกรณีนี้ โรงน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง เป็นผู้ขนส่งน้ำแข็งไปยังผู้ซื้อโดยใช้รถกระบะหรือรถบรรทุกที่ติดตั้งตู้รักษาความเย็น ผู้ซื้อสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดจะไม่เดินทางไปซื้อน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ณ โรงงานน้ำแข็งจึงเป็นข้อจำกัดในการซื้อสินค้าจากพื้นที่อื่น ประกอบกับสินค้าน้ำแข็งมีคุณลักษณะละลายเมื่อได้รับความร้อนไม่สามารถเก็บรักษาได้ยาวนาน พื้นที่ของการจำหน่ายน้ำแข็งจึงมีข้อจำกัดด้วยระยะเวลาในการรักษาน้ำแข็งไม่ให้ละลายและความสามารถในการขนส่งสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดของผู้ประกอบธุรกิจ โรงน้ำแข็ง ซึ่งจากการสอบปากคำผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ให้การสอดคล้องกันว่าระยะเวลาในการขนส่งสินค้าน้ำแข็ง มีระยะทางประมาณ ๖๐ - ๑๐๐ กิโลเมตร และการดำเนินการธุรกิจตามปกติจะไม่ส่งไปยังลูกค้านอกเส้นทางขนส่ง เพราะไม่คุ้มกับค่าใช้จ่าย ประกอบกับผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ให้การว่าโรงน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง ที่ปรากฏชื่ออยู่ในหนังสือขมรมโรงน้ำแข็งในพื้นที่ ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ทั้ง ๓ ฉบับ อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัด ๔ จังหวัด และจำหน่ายสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดในพื้นที่ ๔ จังหวัด ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง สามารถแข่งขันจำหน่ายน้ำแข็งระหว่างกันหรือแข่งขันกันต่อเป็นทอด ๆ ได้

๓) ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก รวม ๒๐ ราย ซึ่งประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็ง จำนวน ๑๕ โรง สามารถแข่งขันกันได้ทั้งในส่วนในตลาดสินค้าที่เกี่ยวข้องและตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง จึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจในตลาดเดียวกันตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกัน เนื่องจากถ้อยคำของผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ได้ให้ข้อเท็จจริงว่าโรงน้ำแข็งทั้ง ๑๕ โรงดังกล่าว มีพื้นที่ในการแข่งขันกันจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ดังนี้

พื้นที่จำหน่ายน้ำแข็ง	ผู้ประกอบการธุรกิจโรงน้ำแข็งที่ทำการแข่งขันในพื้นที่ (ที่ตั้งโรงงาน)
จังหวัด ก	
อำเภอ ก ๑	โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก)
อำเภอ ก ๒	โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก)
อำเภอ ก ๓	โรงน้ำแข็ง ฉ. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก)
อำเภอ ก ๔	โรงน้ำแข็ง ค. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ๗. (จังหวัด ง)
อำเภอ ก ๕	โรงน้ำแข็ง ค. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ๗. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ข. (จังหวัด ค) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๑ (จังหวัด ข)
อำเภอ ก ๖	โรงน้ำแข็ง ค. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ๗. (จังหวัด ง)
อำเภอ ก ๗ (เดิมตั้งอยู่ในจังหวัด ข)	โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก)
อำเภอ ก ๘ (เดิมตั้งอยู่ในจังหวัด ข)	โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ช. (จังหวัด ก)
จังหวัด ข	
อำเภอ ข ๑	โรงน้ำแข็ง ฉ. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ฐ. (จังหวัด ข)

พื้นที่จำหน่ายน้ำแข็ง	ผู้ประกอบการธุรกิจโรงน้ำแข็งที่ทำการแข่งขันในพื้นที่ (ที่ตั้งโรงงาน)
อำเภอ ข ๒	โรงน้ำแข็ง ซ. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ฉ. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง คม. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ฉญ. (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก)
อำเภอ ข ๓	โรงน้ำแข็ง ท. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๒ (จังหวัด ข)
จังหวัด ค	
อำเภอ ค ๑	โรงน้ำแข็ง ข. (จังหวัด ค)
จังหวัด ง	
อำเภอ ง ๑	โรงน้ำแข็ง ค. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก)
	โรงน้ำแข็ง ซ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ท. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๒ (จังหวัด ข)
อำเภอ ง ๒	โรงน้ำแข็ง ค. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ก. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง จ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ซ. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ง. (จังหวัด ก) โรงน้ำแข็ง ท. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๒ (จังหวัด ข)
อำเภอ ง ๓	โรงน้ำแข็ง ฎ. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ท. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๑ (จังหวัด ง)
อำเภอ ง ๔	โรงน้ำแข็ง ฎ. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๒ (จังหวัด ข) โรงน้ำแข็ง ท. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฉม. (จังหวัด ง)
อำเภอ ง ๕	โรงน้ำแข็ง ฉม. (จังหวัด ง) โรงน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๒ (จังหวัด ข)

๔) ผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวก รวม ๒๐ ราย ได้ร่วมกันกำหนดราคาจำหน่ายอันเป็นความผิด ตามมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากมีพยานเอกสารสำเนาหนังสือชมรมโรงน้ำแข็งฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ปรากฏลายมือชื่อและบุคคลที่ร่วมกระทำผิด ผู้มีส่วนร่วมรับผิดชอบกับนิติบุคคล และยังปรากฏ ข้อความในพยานเอกสารที่ระบุว่าผู้ต้องหาได้ตกลงปรับราคาน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดให้เป็นราคา เดียวกันอันเป็นความผิดตามกฎหมาย และผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ให้การรับสารภาพและยืนยันข้อเท็จจริง ที่ปรากฏตามเอกสารดังกล่าวว่าเป็นความจริง พยานหลักฐานดังกล่าวเพียงพอที่จะพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา ทั้ง ๒๐ ราย ดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาจากพยานหลักฐานดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการกระทำของผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย เป็นการร่วมกันลิดหรือจำกัดการแข่งขันทางการค้า โดยรูปแบบ ของความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการที่จะใช้ความร่วมมือดังกล่าวเพื่อไม่ให้มีความเสี่ยงจากการแข่งขัน ทางการค้าโดยไม่จำเป็นต้องกระทำจนผลสำเร็จ ถึงขั้นจัดทำเป็นข้อตกลงอย่างเป็นรูปแบบระหว่างกัน อย่างไรก็ตาม สำหรับกรณีนี้ ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ประกอบด้วยผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก ได้ให้การสอดคล้องต้องกัน ว่าผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ได้มีการร่วมกันกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ตามที่ปรากฏในสำเนาหนังสือหนังสือชมรมโรงน้ำแข็งในพื้นที่ ๔ จังหวัดทั้ง ๓ ฉบับจริง แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง ได้มีความเห็นชอบร่วมกันในการกำหนดราคาสินค้าน้ำแข็ง หลอด และน้ำแข็งหลอดบด โดยไม่มีผู้ใดมีความเห็นแตกต่างไปจากผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งอื่น ซึ่งผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ได้ยอมรับว่าตนหรือผู้แทนของตนได้ลงนามในหนังสือชมรมโรงน้ำแข็ง ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่องการปรับราคาน้ำแข็งและมีหนังสือแจ้งการปรับราคาน้ำแข็ง เรียนเจ้าของร้าน/ลูกค้า/ผู้มี อนุเคราะห์คุณ ในฉบับที่มีชื่อโรงน้ำแข็งของผู้ต้องหาทุกรายระบุอยู่จริง นอกจากนี้ คณะกรรมการการแข่งขัน ทางการค้าพิจารณาว่าการกระทำร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการโรงงานน้ำแข็งที่แข่งขันกันมีลักษณะ เป็นการกำหนดราคาขายตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทาง ปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือไม่ โดยพิจารณาพยานเอกสารปรากฏข้อความการกำหนด ราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด เป็นราคาเดียวกัน อยู่ในสำเนาหนังสือ หนังสือชมรม โรงน้ำแข็งในพื้นที่ ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง การปรับราคาน้ำแข็ง และมีหนังสือแจ้งการปรับ ราคาน้ำแข็งเรียนเจ้าของร้าน/ลูกค้า/ผู้มีอนุเคราะห์คุณ ทั้ง ๓ ฉบับ มีข้อความเดียวกัน มีความแตกต่างในส่วน ของการกำหนดราคาจำหน่าย และผู้แทนโรงน้ำแข็งที่ลงนามในหนังสือสำเนาหนังสือชมรมโรงน้ำแข็งฯ จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งมีโรงน้ำแข็ง ก. และโรงน้ำแข็ง ข. เป็นประธาน มีข้อความแจ้งถึงลูกค้าผู้ซื้อน้ำแข็ง ของโรงน้ำแข็งที่อยู่ในชมรมโรงน้ำแข็งฯ โดยมีข้อความกำหนดราคาจำหน่ายว่า “น้ำแข็งหลอด น้ำแข็งหลอดบด ทุกชนิด ปรับราคาเป็นถุงละ ๓๕ บาท” ส่วนสำเนาหนังสือชมรมโรงน้ำแข็งฯ จำนวน ๑ ฉบับ ซึ่งมีโรงน้ำแข็ง ง. เป็นประธาน มีข้อความแจ้งถึงลูกค้าผู้ซื้อน้ำแข็งของโรงน้ำแข็งที่อยู่ในชมรมโรงน้ำแข็งฯ โดยมีข้อความกำหนด ราคาจำหน่ายว่า “น้ำแข็งหลอด น้ำแข็งหลอดบดทุกชนิด ปรับราคาเป็นถุงละ ๔๐ บาท”

ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ยอมรับตรงกันว่ากำหนดราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดเป็น ราคาเดียวกัน ตามที่ปรากฏหลักฐานตามสำเนาหนังสือชมรมโรงน้ำแข็ง ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เรื่อง การปรับราคาน้ำแข็งและมีหนังสือแจ้งการปรับราคาน้ำแข็ง เรียนเจ้าของร้าน/ลูกค้า/ผู้มีอนุเคราะห์ คุณ ทั้ง ๓ ฉบับ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงเห็นว่า การกระทำของผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ รายในกรณีนี้ เป็นการกระทำร่วมกันกำหนดราคาขายระหว่างผู้ประกอบการที่แข่งขันกันตามที่บัญญัติไว้ในข้อ ๘ (๑) (ก) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกัน ของผู้ประกอบการอันเป็น

การผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ และในส่วนของ การดำเนินการปรับขึ้นราคาสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด เป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเห็นว่า บันทึกสำนักงานการค้าภายในจังหวัดหนึ่งในสี่จังหวัด ที่ พณ ๐๔๑๘.๒๗/๕๑๐ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๗ แสดงผลการตรวจสอบการปรับราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดจากร้านค้าในจังหวัดซึ่งซื้อสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดจากโรงงานน้ำแข็งที่ปรากฏชื่อในหนังสือขมรมโรงงานน้ำแข็งฯ พบว่ามีการปรับขึ้นราคาจำหน่ายสินค้าน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด จากราคา ๒๕ บาทต่อถุง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นราคา ๔๐ บาทต่อถุง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งสอดคล้องกับคำให้การของผู้ต้องหาทั้ง ๑๘ ราย ที่ให้การว่าภายหลังจากการประชุมร่วมกัน ได้ปรับราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดให้เป็นราคาตามที่ตกลงกัน ทั้งนี้ ประเด็นที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจะต้องพิจารณาต่อมกว่าสำหรับผู้ต้องหา ๓ ราย ได้แก่ (๑) ห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. ผู้ต้องหาที่ ๑๗ (๒) นาย R. หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. ในฐานะส่วนตัว ผู้ต้องหาที่ ๑๘ และ (๓) นาง S. ผู้ต้องหาที่ ๑๙ ซึ่งให้ถ้อยคำว่าจะเข้าร่วมกำหนดราคา ร่วมกับผู้ประกอบการโรงน้ำแข็งรายอื่น แต่มิได้มีการปรับราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดตามที่ได้ตกลงร่วมกันไว้กับผู้ประกอบการโรงน้ำแข็งรายอื่น จะเป็นความผิดในฐานะร่วมกันกำหนดราคาขายกับผู้ประกอบการรายอื่นหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาถึงบทบัญญัติของมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมายในขณะกระทำความผิด) และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งบัญญัติห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกันกระทำการร่วมกันกำหนดราคาซื้อหรือราคาขาย อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันเมื่อพิจารณาถึงถ้อยคำที่บัญญัติว่า “ร่วมกันกำหนดราคาซื้อหรือราคาขาย” แล้วเห็นว่า การกระทำความผิดตามมาตราทั้งสองมาตราดังกล่าวสำเร็จ ผู้ประกอบธุรกิจที่แข่งขันในตลาดเดียวกันได้ร่วมกันกำหนดราคาซื้อหรือราคาขายโดยมิพักต้องมีการจัดทำเป็นข้อตกลงหรือสัญญา อีกทั้งไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนราคาซื้อหรือราคาขายภายหลังจากตกลงร่วมกัน การพิสูจน์จากข้อเท็จจริงของพยานหลักฐานว่ามีการร่วมกันลดหรือจำกัดการแข่งขันทางการค้าเพียงพอต่อการพิสูจน์ความผิด โดยไม่จำเป็นต้องมีการพิสูจน์ว่ากระทำความผิดข้อตกลงดังกล่าวได้อย่างไร หรือผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกำหนดราคาดังกล่าวนั้นจะได้ดำเนินการขายสินค้าหรือบริการตามราคาที่ตกลงไว้หรือไม่ นอกจากนี้ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเห็นว่า การดำเนินการธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจต้องกำหนดนโยบายทางการค้าของตนเองได้อย่างอิสระ โดยไม่มีการติดต่อกับคู่แข่งทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อให้ทราบถึงนโยบายทางการค้าหรือการดำเนินการที่ตนกำลังดำเนินการหรือจะดำเนินการเมื่อการประชุมระหว่างผู้ประกอบการที่มีเจตนาเพื่อลดหรือจำกัดการแข่งขันและผู้ประกอบกรมากกว่าหนึ่งรายขึ้นไปที่ได้เข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ได้รับข้อมูลที่เกี่ยวกับการดำเนินการของผู้ประกอบการที่เป็นคู่แข่งถึงความผิดสำเร็จแล้ว นอกจากนี้การพิสูจน์ความผิดของการกระทำที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (๑) ถึงอนุมาตรา (๔) ของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เห็นว่าไม่จำเป็นต้องนำเอาผลของการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายมาพิจารณา เพียงแค่ปรากฏข้อเท็จจริงแห่งคดีชี้ชัดว่า มีการร่วมกันกำหนดราคาขายซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อป้องกันมิให้เกิดการแข่งขัน หรือจำกัดหรือบิดเบือนการแข่งขันในตลาดใดตลาดหนึ่ง เพียงพอจะรับฟังได้ว่าการฝ่าฝืนกฎหมายการแข่งขันทางการค้าดังกล่าวประกอบกับ หากพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าทั้งสองฉบับมีเจตนารมณ์ที่จะให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องรับโทษภายหลังจากได้มีการปรับราคาซื้อหรือราคาขายภายหลังจากที่ได้มีการตกลงร่วมกันจะต้องบัญญัติด้วยคำอย่างชัดแจ้งในพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับว่า “ร่วมกันรับซื้อหรือขายสินค้าในราคาที่กำหนด” แทน

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การตกลงของผู้ประกอบธุรกิจ โรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง ซึ่งมีผลของการประชุมออกมาเป็นหนังสือหนังสือชมรมโรงน้ำแข็งในพื้นที่ ๔ จังหวัด ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ จำนวน ๓ ฉบับ เพื่อแจ้งลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งที่เข้าร่วม การประชุมเพื่อกำหนดราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด และการยอมรับข้อเสนอในการปรับขึ้นราคา เป็นข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ว่า การกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ของผู้ประกอบธุรกิจ โรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๖ โรง ได้สำเร็จแล้วการที่ผู้ต้องหา ๓ ราย ได้แก่ (๑) ห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. ผู้ต้องหาที่ ๑๗ (๒) นาย R. หุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. ในฐานะส่วนตัว ผู้ต้องหาที่ ๑๘ และ (๓) นาง S. ผู้ต้องหา ที่ ๑๙ มีส่วนในการร่วมกันกำหนดราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด จึงเป็นการร่วมกันกำหนดราคา ขายสินค้ากับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นในตลาดเดียวกัน การไม่ปรับขึ้นราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบด ตามที่ได้ร่วมกันกับผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งรายอื่นในวันนั้น ไม่สามารถใช้เป็นข้ออ้างให้พ้นจากความผิด สำหรับฐานความผิดนี้

๕) แม้การกระทำอันเป็นการจำกัดการแข่งขันของผู้ต้องหาที่ ๑ กับพวกรวม ๒๐ ราย ไม่เป็นการผูกขาดตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติ ในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัด การแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดนิยามการผูกขาด การที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่มีการแข่งขันในตลาด ใดตลาดหนึ่งของสินค้าหรือบริการ ซึ่งมีอำนาจในการกำหนดราคาและปริมาณสินค้าหรือบริการของตนได้ อย่างเป็นอิสระ และไม่เป็นการกระทำที่ลดการแข่งขัน ตามข้อ ๖ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขัน ทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้พิจารณาถึงการแข่งขันที่ลดลงในตลาดใด ตลาดหนึ่ง เช่น จำนวนคู่แข่งในตลาดลดลง จำนวนสินค้าหรือบริการในตลาดที่แข่งขันกันลดลง แต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคดีว่า ข้อตกลงในการปรับขึ้นราคาจำหน่ายน้ำแข็ง ของชมรมโรงน้ำแข็งฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ส่งผลให้ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ต้องจำกัดโอกาสในการกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งให้เป็นราคาที่แข่งขันกันได้ ตามข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำ ร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัด การแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้พิจารณาถึงการแข่งขันที่ถูกจำกัดในตลาดใดตลาดหนึ่ง เช่น คู่แข่งขันในตลาดรายหนึ่งถูกจำกัดสิทธิหรือ โอกาสในการจำหน่ายสินค้าหรือบริการในตลาด หรือถูกจำกัดสิทธิหรือโอกาสในการดำเนินการเพื่อแข่งขัน ในตลาด ทั้งนี้ ให้พิจารณาเฉพาะกรณีผู้ประกอบธุรกิจมีส่วนแบ่งตลาดรวมกันตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไป การพิจารณาว่าผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย มีส่วนแบ่งตลาดรวมกันตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปหรือไม่นั้น คณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาส่วนแบ่งตลาดตามข้อ ๑๕ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งกำหนดให้พิจารณา ส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายในตลาดสินค้าหรือบริการโดยให้พิจารณาเป็นร้อยละจากปริมาณ จำหน่าย ยอดเงินขาย ปริมาณการผลิต หรือกำลังการผลิตของสินค้า หรือบริการในตลาดจากข้อเท็จจริง คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาส่วนแบ่งตลาดของผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย โดยใช้อัตราส่วนร้อยละ จากยอดเงินขายสินค้าน้ำแข็ง อันเป็นข้อมูลที่ได้รับจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ประกอบด้วยข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำขอจดทะเบียนโรงงานกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตพื้นที่จังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และข้อมูลรายได้ของผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งในเขต พื้นที่จังหวัดทั้ง ๔ จังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จากแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำ แข็ง ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ จากกรมสรรพากร พบว่า มีผู้ประกอบธุรกิจโรงน้ำแข็งในเขตพื้นที่จังหวัด ทั้ง ๔ จังหวัด...

ทั้ง ๔ จังหวัด ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ รวมทั้งสิ้น ๓๘ โรง แบ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งที่เป็นผู้ต้องหาในคดีนี้ ๑๔ โรง (โรงงานน้ำแข็ง ฎ. สาขาที่ ๑ และสาขาที่ ๒ ยื่นภาษีร่วมกัน) และผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งรายอื่น ๒๔ โรง เมื่อเปรียบเทียบรายได้ ของโรงงานน้ำแข็งทั้งหมด ๓๘ โรง ในเขตพื้นที่จังหวัด ก จังหวัด ข จังหวัด ค และจังหวัด ง ซึ่งมีรายได้รวมทั้งสิ้น ๔๐๕,๒๖๖,๓๓๗.๓๑ บาท กับโรงงานน้ำแข็งของผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก จำนวน ๑๔ โรง ซึ่งมีรายได้รวมทั้งสิ้น ๑๕๐,๖๒๖,๙๙๓.๔๘ บาท คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พบว่า ส่วนแบ่งตลาดของผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๗.๑๗ จึงเห็นว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๕ โรง มีส่วนแบ่งตลาดรวมกันเกินกว่าร้อยละ ๑๐ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๗ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑

๖) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจโรงงานน้ำแข็งทั้ง ๑๕ โรงดังกล่าว เป็นความผิดฐานเป็นผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งได้ร่วมกับผู้ประกอบธุรกิจผลิตและจำหน่ายน้ำแข็งรายอื่นที่แข่งขันในตลาดเดียวกันโดยร่วมกันกำหนดราคาขายน้ำแข็งเป็นราคาเดียวกันหรือตามที่ตกลงกัน อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในตลาดนั้น เป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๘ (๑) (ก) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณาการกระทำร่วมกันของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัด การแข่งขันในตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑

กรณีโรงงานน้ำแข็ง ณ. ที่ปรากฏชื่อในพยานเอกสารจากการสอบสวนไม่ปรากฏว่ามีโรงงานน้ำแข็งอยู่หรือว่าได้จดทะเบียนนิติบุคคลไว้ จึงไม่อาจดำเนินคดีจากบุคคลดังกล่าวได้

ทั้งนี้ จากข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการสืบสวนสอบสวน ไม่พบพยานหลักฐานอันแน่ชัดที่จะทำให้ระบุได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจรายใดเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดการร่วมกันกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งตลอดและน้ำแข็งตลอดพบในกรณีนี้

ประเด็นต่อมาที่ ต้องวินิจฉัยคือ ผู้ต้องหาที่เป็นกรรมการหรือผู้จัดการหรือเป็นผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของโรงงานน้ำแข็งที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด จะต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมายขณะกระทำความผิด) มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) หรือไม่ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์ข้อเท็จจริงเอกสารหลักฐาน รับฟังเป็นที่ยุติ และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องว่าจากข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการสอบปากคำผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย และข้อมูลจากการจดทะเบียนนิติบุคคลของโรงงานน้ำแข็ง ๑๕ โรง พบข้อเท็จจริงว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ โรงงานน้ำแข็งที่ได้มีการจดทะเบียนนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ มีจำนวน ๕ โรง ได้แก่ ๑) โรงงานน้ำแข็ง ข. จดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด B. โดยมี นาย C. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ๒) โรงงานน้ำแข็ง จ. จดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อ บริษัท F. จำกัด โดยมีนาย G. เป็นกรรมการผู้จัดการ ๓) โรงงานน้ำแข็ง ช. จดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด J. โดยมีนาย K. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และนาง L. เป็นหุ้นส่วน ๔) โรงงานน้ำแข็ง ณ. จดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด N. โดยมีนาย O. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ และ ๕) โรงงานน้ำแข็ง ฎ. จดทะเบียนนิติบุคคลภายใต้ชื่อ ห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. โดยมี นาย R. เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ประกอบกับคำให้การ

ของนาย C...

ของ นาย C ผู้ต้องหาที่ ๓ นาย G ผู้ต้องหาที่ ๗ นาย K ผู้ต้องหาที่ ๑๑ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด J นาง L ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ซึ่งเป็นกรรมการของห้างหุ้นส่วนจำกัด J นาย O ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และนาย R ผู้ต้องหาที่ ๑๘ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. รับว่ามีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของโรงงานน้ำแข็งที่ได้กระทำการร่วมกันกำหนดราคาจำหน่ายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดในกรณีนี้ ดังนั้น คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจึงเห็นว่า การกระทำของนาย C ผู้ต้องหาที่ ๓ นาย G ผู้ต้องหาที่ ๗ นาย K ผู้ต้องหาที่ ๑๑ นาง L ผู้ต้องหาที่ ๑๒ นาย O ผู้ต้องหาที่ ๑๕ และนาย R ผู้ต้องหาที่ ๑๘ เป็นความผิดฐานเป็นบุคคลซึ่งสั่งการ หรือมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการ จนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิดอันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังปรากฏข้อเท็จจริงต่อมาว่าผู้ต้องหาจำนวน ๒๐ ราย ขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาเปรียบเทียบคดี (ทั้งนี้ ผู้ต้องหา นาย K ผู้ต้องหาที่ ๑๑ ขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาเปรียบเทียบคดีภายหลังจากที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้มีคำวินิจฉัย และเปรียบเทียบคดีผู้ต้องหาจำนวน ๑๙ รายแล้ว) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา ดังนี้

๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเปรียบเทียบคดีต่อผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ตามที่ผู้ต้องหา ร้องขอหรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยหลักการของการเปรียบเทียบคดีนั้น มีจุดประสงค์เพื่อลดปริมาณคดีอาญาตั้งแต่ต้นทางของกระบวนการยุติธรรม โดยให้อำนาจแก่เจ้าพนักงานในการเปรียบเทียบคดีเพื่อให้คดีอาญาลดลงโดยไม่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาเข้าสู่การพิจารณาของพนักงานอัยการและศาลยุติธรรม อันเป็นการช่วยลดภาระด้านงบประมาณในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายและผู้กระทำความผิด รวมไปถึงผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำผิดที่จะสามารถเรียกร้องค่าเสียหายได้จากผู้กระทำความผิดได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ให้อำนาจกำหนดค่าปรับที่จะเปรียบเทียบกับผู้ต้องหาเพื่อให้คดีเป็นอันเลิกกันได้ ทั้งนี้การพิจารณาว่าในกรณีใดคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดีต้องพิจารณาบทบัญญัติตามมาตรา ๓๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกำหนดให้อำนาจเจ้าพนักงานเปรียบเทียบคดีได้ ถ้าเจ้าพนักงานเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกจากข้อเท็จจริงที่ได้รับจากการสอบปากคำผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พบว่า ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ได้ให้การสอดคล้องตอกันว่าสาเหตุที่ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย ร่วมกันกำหนดราคาขายน้ำแข็งหลอดและน้ำแข็งหลอดบดในกรณีนี้มีเจตนาเพื่อต้องการแก้ปัญหาการขัดแย้งของลูกค้าโรงงานน้ำแข็ง เพื่อให้ไม่ให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง ทำร้ายร่างกายกัน ในขณะที่ส่งน้ำแข็งให้ลูกค้าตามจุดต่าง ๆ โดยไม่ทราบว่าการร่วมกันกำหนดราคาดังกล่าวจะเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย แม้ข้อเท็จจริงดังกล่าวจะไม่สามารถรับฟังเพื่อให้ผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก รวม ๒๐ ราย จะพ้นจากความรับผิดแต่ก็สามารถรับฟังเพื่อพิจารณาความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมการกระทำผิดได้ เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า จึงเห็นว่าผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก รวม ๒๐ รายไม่ควรได้รับโทษจำคุก โดยพิจารณากำหนดค่าปรับเปรียบเทียบคดีให้กับผู้ต้องหาที่ ๑ และพวก รวม ๒๐ ราย

๒) การพิจารณากฎหมายในส่วนที่เป็นคุณสมบัติใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิด คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า มาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นคุณสมบัติผู้กระทำความผิดมากกว่าในการพิจารณากำหนดค่าปรับที่จะเปรียบเทียบ เนื่องจาก

ผู้ต้องหาทั้ง ๒๐ ราย มีผู้ต้องหาที่มีรายได้สูงที่สุดจำนวน ๓๐,๓๘๓,๑๖๘.๐๓ บาท ซึ่งหากนำมาคำนวณค่าปรับสูงสุดที่จะกำหนดได้ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ พิจารณาปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีที่กระทำความผิด จะสามารถกำหนดโทษปรับได้สูงสุดไม่เกิน ๓,๐๓๘,๓๑๖.๘๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าค่าปรับของการฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๖ ล้านบาท ดังนั้นการกำหนดจำนวนค่าปรับที่จะเปรียบเทียบสำหรับความผิด ในกรณีนี้ กำหนดค่าปรับตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ เนื่องจากการกำหนดโทษที่เป็นคุณแก่ผู้กระทำความผิดมากกว่าพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๕๒

๓) การพิจารณาเปรียบเทียบคดีกรณีผู้ประกอบการธุรกิจโรงงานน้ำแข็ง ประกอบด้วยผู้ต้องหา ๒๐ ราย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติกำหนดอัตราค่าปรับเปรียบเทียบดังนี้

(๑) กรณีผู้ต้องหาที่ ๕ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาแล้วเห็นว่า ขณะที่คณะอนุกรรมการสอบสวนฯ อยู่ระหว่างการรวบรวมพยานหลักฐานในกรณีนี้ ผู้ต้องหาที่ ๕ ให้การยอมรับข้อเท็จจริงทางคดี และให้ข้อเท็จจริงอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีพยานหลักฐานมั่นคงขึ้นอันเป็นประโยชน์ในทางคดีและประโยชน์แห่งความยุติธรรม เป็นไปตามแนวทางมาตรการลดหย่อนโทษที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากำหนดสำหรับผู้ต้องหาที่เข้ามาให้ข้อมูลและหลักฐานที่เป็นประโยชน์เป็นรายแรก จึงได้พิจารณากำหนดค่าปรับผู้ต้องหาที่ ๕ เป็นจำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน)

(๒) กรณีผู้ต้องหาจำนวน ๒ ราย ได้แก่ ผู้ต้องหาที่ ๙ และผู้ต้องหาที่ ๑๓ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติกำหนดอัตราค่าปรับโดยเห็นว่าการกระทำของผู้ต้องหาในกรณีนี้มีผลกระทบต่อโครงสร้างตลาด แต่เป็นการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งกระทำในช่วงเวลาระยะสั้น และเป็นการกระทำในวงจำกัดเพียงในพื้นที่ ๔ จังหวัด โดยกำหนดค่าปรับในอัตราร้อยละ ๕ และกำหนดอัตราลดหย่อนโทษ เนื่องจากผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ ราย ได้มีการ ๑) รับสารภาพหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ปรับลดโทษลงร้อยละ ๕๐ ๒) ให้ความร่วมมือและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบหาข้อมูลและการสืบสวนสอบสวน ปรับลดโทษลงร้อยละ ๓๐ โดยให้ปรับลดโทษเป็นขั้นบันได โดยมีรายละเอียดจำนวนค่าปรับเปรียบเทียบดังนี้

ผู้ต้องหา	จำนวนค่าปรับ
ผู้ต้องหาที่ ๙	๙๑,๒๐๒.๑๓ บาท (เก้าหมื่นหนึ่งพันสองร้อยสองบาทสิบสามสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๓	๑๗๖,๒๙๘.๕๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นหกพันสองร้อยเก้าสิบแปดบาทห้าสิบสตางค์)

(๓) กรณีผู้ต้องหาจำนวน ๑๑ ราย ได้แก่ ผู้ต้องหาที่ ๑ ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ต้องหาที่ ๔ ผู้ต้องหาที่ ๖ ผู้ต้องหาที่ ๘ ผู้ต้องหาที่ ๑๐ ผู้ต้องหาที่ ๑๔ ผู้ต้องหาที่ ๑๖ ผู้ต้องหาที่ ๑๗ ผู้ต้องหาที่ ๑๙ และผู้ต้องหาที่ ๒๐ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติกำหนดอัตราค่าปรับโดยเห็นว่าการกระทำของผู้ต้องหาในกรณีนี้มีผลกระทบต่อโครงสร้างตลาด แต่เป็นการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งกระทำในช่วงเวลาระยะสั้น และเป็นการกระทำในวงจำกัดเพียงในพื้นที่ ๔ จังหวัด โดยกำหนดค่าปรับในอัตราร้อยละ ๕ และกำหนดอัตราลดหย่อนโทษ เนื่องจากผู้ต้องหาทั้ง ๑๓ ราย ได้มีการ ๑) รับสารภาพหลังจากที่มีการแจ้งข้อกล่าวหาแล้ว ปรับลดโทษลงร้อยละ ๕๐ ๒) ให้ความร่วมมือและข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบหาข้อมูลและการสืบสวนสอบสวน ปรับลดโทษลงร้อยละ ๓๐ โดยให้ปรับลดโทษเป็นขั้นบันได ทั้งนี้ กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด Q. ผู้ต้องหาที่ ๑๗ และนาง S. ผู้ต้องหาที่ ๑๙ มิได้มีการปรับราคาจำหน่ายให้เป็นไปตามข้อตกลง จึงเห็นควรให้ลดหย่อนค่าปรับเพิ่มเติมในอัตราร้อยละ ๕๐ โดยมีรายละเอียดจำนวนค่าปรับเปรียบเทียบดังนี้

ผู้ต้องหา	จำนวนค่าปรับ
ผู้ต้องหาที่ ๑	๘๖,๔๑๑.๔๔ บาท (แปดหมื่นหกพันสี่ร้อยสิบเอ็ดบาทสี่สิบสี่สตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๒	๗๒๙,๑๙๖.๐๓ บาท (เจ็ดแสนสองหมื่นเก้าพันหนึ่งร้อยเก้าสิบหกบาทสามสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๔	๕๒,๓๖๓.๒๗ บาท (ห้าหมื่นสองพันสามร้อย หกสิบสามบาทยี่สิบเจ็ดสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๖	๒๑๒,๐๖๐.๐๙ บาท (สองแสนหนึ่งหมื่นสองพันหกสิบบาทเก้าสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๘	๓๗,๒๓๙.๒๘ บาท (สามหมื่นเจ็ดพันสองร้อยสามสิบเก้าบาทยี่สิบแปดสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๙	๙๑, ๒๐๒.๑๓ บาท (เก้าหมื่นหนึ่งพันสองร้อยสองบาทสิบสามสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๐	๒๒๘,๘๒๘.๙๙ บาท (สองแสนสองหมื่นแปดพันแปดร้อยยี่สิบแปดบาทเก้าสิบเก้าสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๓	๑๗๖,๒๙๘.๕๐ บาท (หนึ่งแสนเจ็ดหมื่นหกพันสองร้อยเก้าสิบแปดบาทห้าสิบแปดสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๔	๒๙๙,๓๑๔.๗๖ บาท (สองแสนเก้าหมื่นเก้าพันสามร้อยสิบสี่บาทเจ็ดสิบหกสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๖	๘๕,๖๔๔.๐๕ บาท (แปดหมื่นห้าพันหกหรือสี่สิบสี่บาทห้าสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๗	๑๖๖,๙๑๘.๔๓ บาท (หนึ่งแสนหกหมื่นหกพันเก้าร้อยสิบแปดบาทสี่สิบสามสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๙	๒๓,๓๑๓.๑๙ บาท (สองหมื่นสามพันสามร้อยสิบสามบาทสิบเก้าสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๒๐	๓๒๒,๗๒๖.๗๑ บาท (สามแสนสองหมื่นสองพันเจ็ดร้อยยี่สิบหกบาทเจ็ดสิบเอ็ดสตางค์)

(๔) การพิจารณาเปรียบเทียบปรับกรณีบุคคลธรรมดาซึ่งมีความผิดฐานเป็นบุคคลผู้มีอำนาจสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด อันเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ (กฎหมายในขณะกระทำความผิด) และมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ (กฎหมายที่แก้ไขใหม่) ประกอบด้วย ผู้ต้องหาจำนวน ๕ ราย คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่ากำหนดฐานค่าปรับในอัตราร้อยละ ๕ ของจำนวนของค่าปรับสำหรับนิติบุคคล โดยมีมติเสียงข้างมากกำหนดอัตราค่าปรับ ดังนี้

ผู้ต้องหา	จำนวนค่าปรับ
ผู้ต้องหาที่ ๓	๒๖,๕๘๕.๒๗ บาท (สองหมื่นหกพันห้าร้อยแปดสิบห้าบาทยี่สิบเจ็ดสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๗	๑๐,๖๐๓.๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกหรือสามบาทถ้วน)
ผู้ต้องหาที่ ๑๒	๑๑,๔๔๑.๔๕ บาท (หนึ่งหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยสี่สิบเอ็ดบาทสี่สิบห้าสตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๕	๑๔,๙๖๕.๗๔ บาท (หนึ่งหมื่นสี่พันเก้าร้อยหกสิบห้าบาทเจ็ดสิบสี่สตางค์)
ผู้ต้องหาที่ ๑๘	๘,๓๔๕.๙๒ บาท (แปดพันบาทสามร้อยสี่สิบห้าบาทเก้าสิบสองสตางค์)

(๕) ในส่วนของการพิจารณากำหนดจำนวนเงินค่าปรับที่จะเปรียบเทียบของ ผู้ต้องหาที่ ๑๑ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเสียงข้างมากพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจาก ผู้ต้องหาที่ ๑๑ ขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาเปรียบเทียบคดีภายหลังจากที่คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า มีคำวินิจฉัยและเปรียบเทียบคดีผู้ต้องหาจำนวน ๑๙ รายแล้ว กรณีนี้ผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบปรับ โดยอาจรรอให้รู้ค่าปรับจากรายอื่นก่อนจึงรับสารภาพ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาเปรียบเทียบปรับต่อไป จึงพิจารณาให้เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงิน ๑๖,๐๑๘.๐๓ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันสิบแปดบาทสามสตางค์)

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔